

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 574
din 27.08. 2008

Dosar nr: 232/2008

Petiția nr: 4293 din data de 18.03 .2008.

I .Petent:S   K   A   cu domiciliul ales în

II. Numele și reședința reclamatului

V   A   cu domiciliul ales în

Obiect: Afirmații referitoare la criteriul etnic, cuprinse în contestația depusă de reclamată față de modalitatea de ocupare a postului de către petent .

II. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr. 6439 și 6440 din data de 05.05.2008 pentru data de 29.05. 2008 și nr.7640,7641, din data de 29.05. 2008, pentru data de 19.06.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen a răspuns prezent Televiziunea publică .

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

- A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :
1. Petentul adresează plângerea înregistrată sub nr.4293/18.03.2008 la C.N.C.D. prin care solicită sprijinul pentru soluționarea cazului său.
  2. Petentul este nemulțumit de faptul că reclamata a depus o contestație la concursul organizat pentru ocuparea unui post.

3. Petentul este de etnie maghiară și, din contestația depusă de reclamată, postul trebuia ocupat de un român.
4. Condițiile de participare la concurs nu prevedeau faptul că la acesta pot participa doar români, nu și cetățeni români, de alte etnii, situație în care se află și petentul.
5. Petentul mai susține faptul că informațiile i-au parvenit din interiorul Televiziunii Române, astfel că nu deține textul care conține afirmațiile discriminatorii și solicită autosesizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.
6. Petentul mai arată faptul că din cauza acestor afirmații discriminatorii i sa ingreunat angajarea, dar și faptul că în numărul din data de 13 martie 2008 a Cotidianului Evenimentul Zilei se face referire din nou la etnia sa.

B. Prin emiterea punctului de vedere, reclamata precizează:

1. Libertatea de exprimare și accesul liber la justiție au fost drepturile în baza cărora a exercitat dreptul la contestarea rezultatelor concursului.
2. Aduce în atenție faptul că are la îndemână nenumerate exemple din care să reiasă faptul că nu o caracterizează manifestările șovine ori discriminatorii.
3. Tot din conținutul aceluiași punct de vedere, reiese că reclamata are o colaborare de peste 10 ani cu un cameraman de etnie maghiară, nu are nimic cu nimeni deci, nici cu persoana petentului, tot ceea ce dorește este să fie respectată legislația în vigoare de către toți cetățenii și că este regretabil că s-a ajuns la această petiție .
4. Reclamata mai susține faptul că atunci când a făcut referire la etnia lui S K A a avut în vedere dificultatea acestuia de a vorbi și scrie românește la nivelul cerut de un astfel de examen.
5. Petenta este contrariată de faptul că aspecte din conținutul contestației sale, care nu a fost un document public, au ajuns la mass-media.
6. Ceea ce contestă reclamata este experiența lui ca realizator de emisiuni, doar de 1 an.
7. Petentul a formulat în cele 3 fraze ale petiției, foarte multe greșeli grave de exprimare și de gramatică, fapt de natură a pune sub semnul îndoielii proiectul prezentat comisiei de examinare.
8. În opinia reclamatei concursul la care a participat era unul de promovare și nu unul de angajare.
9. Articolul publicat în Evenimentul zilei sub semnătura lui M Ș , este creația semnatarului, cu care nu a avut nicio legătură. Este anexată și o declarație a semnatarului articolului.

În sprijinul celor susținute a depus: Conestația, Anunțul privind scoaterea la concurs a postului, Fișa postului, Articolul din Evenimentul zilei.

C. Televiziunea Română, prin adresa nr. 6333/29.04.2008, a precizat următoarele:

1. Posturile scoase la concurs au urmat procedurile legale impuse.
2. Reclamata, în contestația depusă, a precizat: "să nu uităm că la TVR Cluj există o redacție maghiară, unde ar trebui să figureze domnul K având în vedere etnia domniei sale".
3. Afirmațiile reclamatei îi sunt în directă răspundere.

III. In drept.

Aserțiunea imputată reclamatei "să nu uităm că la TVR Cluj există o redacție maghiară, unde ar trebui să figureze domnul K , având în vedere etnia domniei sale" trebuie analizată din perspectiva scopului urmărit prin această afirmație precum și de contextual în care a fost făcută. Colegiul Director reține faptul că afirmația incriminată a fost cuprinsă în contestația depusă de reclamată, la concursul la care a candidat și ea. Din această perspectivă, reclamata, și-a exercitat un drept și anume cel al contestării. Toată această analiză trebuie circumscrisă, deasemenea, scopului sau efectului produs de această aserțiune. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de acesta și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Coroborând datele speței la elementele constitutive ale discriminării constatăm următoarele:

1. Petenta a uzat de un drept și anume cel al contestației.
2. Sensul afirmației "să nu uităm că la TVR Cluj există o redacție maghiară, unde ar trebui să figureze domnul K , având în vedere etnia domniei sale" nu are caracter denigrator la adresa cetățenilor aparținând minorității maghiare.
3. Făcând aplicația libertății de exprimare reclamata chiar așa a considerat necesar , în opinia sa, să se întâmple la postul local de televiziune. Reclamata l-a considerat mai nimerit la redacția maghiară pe petent.

În acest context, reclamata nu a exprimat o atitudine discriminatorie ci și-a întemeiat contestația și cu această legătură dintre apartenența la comunitatea maghiară și specializarea redacției respective.

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Petentului nu i s-a restins sau înlăturat dreptul la muncă, el ocupând funcția pentru care a concurat.

Constatând că afirmațiile în cauză nu pot fi încadrate ca fapte de discriminare în accepțiunea O.G. nr.137/2000, republicată, devine redundantă analiza incidenței art.15 din O.G. nr.137/2000, cu atât mai mult cu cât în speță, nu s-a

putut reține ca scop sau efect restrângerea sau înălturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului, ori a unor drepturi recunoscute de lege, ceea ce determină implicit neîndeplinirea unei cerințe esențiale a legii în vederea constatării faptei prevăzute la art.15, respectiv: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propaganda naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau națională, ori acel comportament **care are ca scop sau vizează** atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

Afirmațiile în cauză nu au fost de natură a supune unui tratament injust sau degradant persoana petentului, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități în raport de naționalitatea careia îi aparțin.

Opinie separată exprimată de Asztalos Csaba Ferenc, Haller István și Vasile Monica

Dreptul la demnitate este garantat prin art. 15 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

Se poate constata că afirmațiile reclamatei reprezintă un comportament manifestat în public, care vizează atingerea demnității, crează o atmosferă degradantă, umilitoare îndreptată împotriva petentului datorită apartenenței etnice, considerând că fiind maghiar nu poate fi angajat într-un mediu care nu este rezervat în mod special maghiarilor.

Dreptul la demnitate este garantat și prin art. 1 alin. 3 al **Constituției României** („România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989 și sunt garantate”), iar art. 30 al **Constituției României** limitează libertatea de exprimare (alin. 6 al art. 30 al **Constituției** prevede: „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei nici dreptul la propria imagine”). Din aceste motive Curtea Constituțională a României, prin **Decizia nr. 62 din 18.01.2007**, a anulat abrogarea insultei și calomniei din **Codul penal al României**, considerând că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme: „Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei,

reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziaristi etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”

Opinia separată se bazează și pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la libertatea de exprimare, constatând că CEDO a adoptat o serie de principii relevante pe baza cărora analizează cazurile depuse spre soluționare:

- a) libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale societății democratice, și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale (**HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT**, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49; **GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI**, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979; **LINGENS împotriva AUSTRIEI**, nr. 9815/82, 8 iulie 1986, § 41; **CASTELLS împotriva SPANIEI**, nr. 11798/85, 23 aprilie 1992, § 42; **OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI**, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; **JERSILD împotriva DANEMARCEI** [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31; **WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT**, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52; **INCAL împotriva TURCIEI**, nr. 41/1997/825/1031, 9 iunie 1998, § 46; **FRESSOZ și ROIRE împotriva FRANȚEI** [Marea Cameră], nr. 29183/95, 21 ianuarie 1999, § 45; **CEYLAN împotriva TURCIEI** [Marea Cameră], nr. 23556/94, 8 iulie 1999, § 74; **ERDOĞDU și INCE împotriva TURCIEI**, nr. 25067/94 și 25068/94, 8 iulie 1999, § 47; **GERGER împotriva TURCIEI**, nr. 24919/94, 8 iulie 1999, § 46; **SÜREK și ÖZDEMİR împotriva TURCIEI**, nr. 23927/94 și nr. 24277/94, 8 iulie 1999, § 57/i; **SÜREK împotriva TURCIEI NR. 1**, nr. 26682/95, 8 iulie 1999, § 58; **SÜREK împotriva TURCIEI NR. 4**, nr. 24762/94, 8 iulie 1999, § 54; **OKÇUOĞLU împotriva TURCIEI**, nr. 24246/94, 8 iulie 1999, § 43/i; **ÖZTÜRK împotriva Turciei** [Marea Cameră], nr. 22479/93, 28 septembrie 1999, § 64; **NILSEN și JOHNSEN împotriva NORVEGIEI** [Marea Cameră], nr. 23118/93, 25 noiembrie 1999, § 43; **ŞENER împotriva TURCIEI**, nr. 26680/95, 18 iulie 2000, § 39; **KARKIN împotriva TURCIEI**, nr. 43928/98, 23 septembrie 2003, § 27; **ERDOĞDU împotriva TURCIEI**, nr. 25723/94, 15 iunie 2000, § 52; **ŞENER împotriva TURCIEI**, nr. 26680/95, 18 iulie 2000, § 39; **İBRAHİM AKSOY împotriva TURCIEI**, nr. 28635/95, 30171/96 și 34535/97, 10 octombrie 2000, § 51; **E.K. împotriva TURCIEI**, nr. 28496/95, 7 februarie 2002, § 69; **GÜNDÜZ împotriva TURCIEI**, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 37 ș.a.);
- b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indiferente, ci și cele care

ofensează, șochează sau incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții, dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângerii trebuie stabilite în mod convingător (HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49; GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979; CASTELLS împotriva SPANIEI, nr. 11798/85, 23 aprilie 1992, § 42; OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; INCAL împotriva TURCIEI, nr. 41/1997/825/1031, 9 iunie 1998, § 46; FRESSOZ și ROIRE împotriva FRANȚEI [Marea Cameră], nr. 29183/95, 21 ianuarie 1999, § 45; CEYLAN împotriva TURCIEI [Marea Cameră], nr. 23556/94, 8 iulie 1999, § 74; ERDOĞDU și INCE împotriva TURCIEI, nr. 25067/94 și 25068/94, 8 iulie 1999, § 47; GERGER împotriva TURCIEI, nr. 24919/94, 8 iulie 1999, § 46; SÜREK și ÖZDEMİR împotriva TURCIEI, nr. 23927/94 și nr. 24277/94, 8 iulie 1999, § 57/ii; OKÇUOĞLU împotriva TURCIEI, nr. 24246/94, 8 iulie 1999, § 43/i; ÖZTÜRK împotriva Turciei [Marea Cameră], nr. 22479/93, 28 septembrie 1999, § 64; NILSEN și JOHNSEN împotriva NORVEGIEI [Marea Cameră], nr. 23118/93, 25 noiembrie 1999, § 43; ERDOĞDU împotriva TURCIEI, nr. 25723/94, 15 iunie 2000, § 52; ŞENER împotriva TURCIEI, nr. 26680/95, 18 iulie 2000, § 39; ŞENER împotriva TURCIEI, nr. 26680/95, 18 iulie 2000, § 39/i; E.K. împotriva TURCIEI, nr. 28496/95, 7 februarie 2002, § 69; KARKIN împotriva TURCIEI, nr. 43928/98, 23 septembrie 2003, § 27 ș.a.);

- c) exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități (HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49; GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979 ș.a.); astfel este legitimat să se includă obligatia de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, ofensează alții, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbatere publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane; (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52; GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 37 ș.a.);
- d) toleranta și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar ca în societățile democratice să se sancționeze sau chiar să se prevină orice formă de de expresii care diseminează, incită, promovează sau justifică ura bazată pe intoleranță, cu condiția ca orice formalitate, condiție, restricție sau amendă impusă să fie proporțională cu legitimitatea invocată (GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 40 ș.a.);
- e) abuzul cu libertatea de exprimare nu este combatibil cu democrația și drepturile omului, încalcă drepturile altora (WITZSCH împotriva GERMANIEI, nr. 7485/03, 13 decembrie 2005 ș.a.);
- f) anumite expresii concrete reprezintă un limbaj al urii, care pot insulta indivizi sau grupuri de persoane, iar aceste expresii nu se bucură de

protecția articolului 10 al *Convenției* (JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 35; GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 41 ș.a.);

- g) în exercitarea supervizării, CEDO analizează atât conținutul cât și contextul afirmațiilor în cauză; restrângerea trebuie să fie proporțională cu legitimitatea restrângerii, autoritățile trebuie să justifice relevanța și suficiența lor (JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31; INCAL împotriva TURCIEI, nr. 41/1997/825/1031, 9 iunie 1998, § 52; LEHIDEUX și ISORNI împotriva FRANȚEI, nr. 55/1997/839/1047, 23 septembrie 1998, § 51; FRESSOZ și ROIRE împotriva FRANȚEI [Marea Cameră], nr. 29183/95, 21 ianuarie 1999, § 45; ERDOĞDU și INCE împotriva TURCIEI, nr. 25067/94 și 25068/94, 8 iulie 1999, § 47; GERGER împotriva TURCIEI, nr. 24919/94, 8 iulie 1999, § 46; SÜREK împotriva TURCIEI NR. 1, nr. 26682/95, 8 iulie 1999, § 58; SÜREK împotriva TURCIEI NR. 4, nr. 24762/94, 8 iulie 1999, § 54; OKÇUOĞLU împotriva TURCIEI, nr. 24246/94, 8 iulie 1999, § 43/iii; ÖZTÜRK împotriva Turciei [Marea Cameră], nr. 22479/93, 28 septembrie 1999, § 64; NILSEN și JOHNSEN împotriva NORVEGIEI [Marea Cameră], nr. 23118/93, 25 noiembrie 1999, § 43; NEWS VERLAGS GMBH & COKG împotriva AUSTRIEI, nr. 31457/96, 11 ianuarie 2000, § 52; ŞENER împotriva TURCIEI, nr. 26680/95, 18 iulie 2000, § 39 ș.a.); trebuie să existe o proporționalitate între impactul afirmației sancționate și sancțiune (LINGENS împotriva AUSTRIEI, nr. 9815/82, 8 iulie 1986, § 40; GERGER împotriva TURCIEI, nr. 24919/94, 8 iulie 1999, § 50; ŞENER împotriva TURCIEI, nr. 26680/95, 18 iulie 2000, § 39 ș.a.).

Având în vedere caracterul contravențional și nu penal al sancțiunii ce se poate aplica conform *O.G. nr. 137/2000*, republicată, o astfel de sancțiune este necesară în situația în care se încalcă dreptul la demnitate al unei persoane datorită apartenenței sale la comunitatea maghiară.

Colegiul director a luat soluții de constatare în situații similare (*Hotărârea nr. 145/19.05.2004*, constatarea încălcării dreptului la demnitate pentru afirmația „*sunt contra ca singurul membru de naționalitate română să fie director*”, referitor la candidatura unui cadru didactic pentru postul de director într-o școală cu predare în limba maghiară).

În consecință, considerăm că afirmația conform căreia petentul nu își are locul într-o redacție română are caracter discriminatoriu, cum a constatat de fapt și Comisia de examinare din cadrul TVR Cluj.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu majoritate de voturi, ale membrilor prezenți (3voturi împotriva cu formulare opinie separată Asztalos Csaba Ferenc, Istvan Haller și Vasile Ana Monica)

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Afirmația "să nu uităm că la TVR Cluj există o redacție maghiară, unde ar trebui să figureze domnul K , având în vedere etnia domniei sale", formulată de către A. V nu are caracter discriminator conform prevederilor din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

1. Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

ISTAVAN HALLER

IONITA GHEORGHE

NIȚĂ DRAGOS TIBERIU

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

VASILE ANA MONICA

Data redactării 11. 10. 2008